

**Concursul de promovare în funcția de la Înalta Curte de Casație și Justiție
19 martie – 21 septembrie 2012**

Comisia de soluționare a contestațiilor la evaluare pentru Secția penală

**RAPORT DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR FORMULATE DE CANDIDATUL CU
NUMĂRUL DE COD 1002**

Întocmit în temeiul dispozițiilor art. 24 alin. (4) din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare în funcția de judecător la ÎCCJ, aprobat prin Hot. Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 74/2012, privind punctajul stabilit prin raportul de evaluare asupra hotărârilor judecătorești redactate de către:

CANDIDAT: COD 1002

Contestația formulată de candidatul cu numărul de cod 1002 urmează a fi respinsă, pentru următoarele considerente:

Contestația vizează criteriile de evaluare prevăzute de art. 23 alin. 2 lit. d, e, g și h din regulament.

d) Încuviințarea sau înlăturarea argumentată a cererilor părților prin raportare la probe, principii și reguli de drept

Motivare: Critica formulată de candidat cu privire la concluziile comisiei de evaluare referitoare la hotărârea nr. 11 trimisă de colegiul de conducere nu poate fi primită. Chiar dacă conducerea completului de judecată a fost asigurată de un alt magistrat, în conținutul încheierii trebuie să se regăsească motivarea, atât a soluției respingerii, cât și a opiniei separate, aceasta din urmă incumbându-i celui care a formulat-o.

În ansamblul său soluția respingerii amânării judecării nu a fost motivată, deși exista obligația ca argumentele celor doi judecători să fie aduse la cunoștința părților de către președintele completului de judecată. Verificarea conținutului încheierii supusă analizei se impunea a fi făcută și de către candidat, cu ocazia redactării hotărârii în vederea formulării de răspunsuri la toate criticile invocate.

Referitor la criteriul de evaluare prevăzut de art. 23 alin. 2 lit. d din regulament, se observă că prezenta contestație vizează numai referirea la hotărârea cu numărul 11 înaintată de colegiul de conducere, candidatul însușindu-și criticile comisiei de evaluare privind hotărârile cu numărul 5 și 6; în aceste condiții se va menține punctajul acordat la criteriul de la lit. d) de către comisia de evaluare.

e) Argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice

Motivare: Nici criticile formulate de candidat referitoare la criteriul de la lit. e) nu pot fi primite, întrucât celelalte criterii de evaluare a complexității unor cauze invocate referitoare la calculul complexității din ECRIS, încărcătura completelor de judecată asupra lucrărilor trimise, fie de colegiul de conducere, fie aflate la mapa candidatului nu au relevanță din perspectiva criteriului evaluării avut în vedere de către comisie și anume argumentarea coerentă și corectă din punctul de vedere al logicii juridice.

Hotărârile la care candidatul a făcut referire, respectiv hotărârea nr. 6 (trimisă de colegiul de conducere), ce vizează art. 320¹ cu referire la art. 10 raportat la art. 3 alin. 2 din Legea nr. 143/2000; hotărârea nr. 11 (trimisă de colegiul de conducere) ce vizează infracțiunea de evaziune fiscală sub diferite forme de participare

la mai mulți inculpați, art. 13 din Legea nr. 87/1994); hotărârea nr. 21 (trimisă de colegiul de conducere), art. 174, 175 lit. a și 176 lit. b Cod penal; hotărârea nr. 28 (trimisă de colegiul de conducere) referitoare la revocarea măsurii arestării preventive; hotărârea nr. 29 (trimisă de colegiul de conducere) cu privire la individualizarea pedepselor accesorii în cauză, nu pot fi reținute sub aspectul argumentelor prezentate de candidat, în sensul numărului mare de părți, motive invocate, apărări ale inculpaților, întrucât operațiile de analiză efectuate de candidat în motivări sunt simple.

Astfel, cu titlu exemplificativ din hotărârile mai sus indicate arătăm:

Hotărârea nr. 6 (filele 11-12 trimisă de colegiul de conducere) „ această caracterizare în drept a faptei cercetate a fost avută în vedere în toate actele procesuale relevante din cursul urmăririi penale, rezoluția de începere a urmăririi penale din 8.09.2011 (f. 182 și urm. dup.), proces-verbal de aducere la cunoștință a învinuirii din 12.09.2011 (fila 187 și urm. dup.), ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale din 12.09.2011 (f. 191 și urm. dup.), în încheierea prin care s-a luat măsura preventivă și în mandatul de arestare preventivă din 12.09.2011 (f. 202 și urm. dup.), în procesul-verbal de prezentare a materialului de urm. penală din 3.10.2011 (f. 225 și urm. dup.);

- referitor la hotărârea numărul 11, indicată de candidat în contestația sa și apreciată ca fiind complexă, comisia observă că aceasta conține 174 de pagini, din care numai 8 constituie motivarea soluției în recurs, inclusiv a opiniei separate formulată de candidat relativ la două dintre recursurile declarate în cauză; tot în aceeași hotărâre, în opinia separată asupra recursului parchetului privind termenul de prescripție, fila 166 se apreciază că termenul prescripției speciale calculat conform art. 122, 124 Cod procedură penală, pentru infracțiunile prevăzute de art. 16 din Legea specială de 12 ani (8 ani + $\frac{1}{2} \times 8 = 12$ ani, în contextul unui maxim special de 7 ani închisoare) curge de la data săvârșirii faptelor, 30.04.1999 – în legătură cu activitatea SC „AL SRL (p. 69,70 din rechizitoriu) astfel cum acest aspect este precizat în actul de sesizare și s-a împlinit în ----- înaintea sesizării instanței de recurs, la data de -----,

- hotărârea nr. 21, fila 16, fila 24 verso trimisă de colegiul de conducere ”În urma unei riguroase și coroborate analize a ansamblului probator, prima instanță a reținut corect situația de fapt și întrunirea condițiilor tragerii la răspundere penală a inculpatului. Fără a relua argumentele susținute de prima instanță, Curtea subliniază următoarele: Probatoriul administrat apare ca fiind apt să răstoarne prezumția de nevinovăție ce funcționează în favoarea inculpatului”; „ Starea de puternică tulburare determinată de comportamentul victimei P.A. invocată de inculpat, astfel cum s-a arătat anterior, nu poate contura decât cel mult un mobil al faptei, iar nu incidența provocării și reținerea circumstanței atenuate prevăzută de art. 73 lit. b Cod penal.”

- hotărârea nr. 28, trimisă de colegiul de conducere, din opinia separată „ Conform art. 141 alin. 1 Cod procedură penală, încheierea dată în primă instanță și în apel, prin care se dispune luarea, revocarea, înlocuirea, încetarea sau menținerea unor măsuri preventive ori prin care se constată încetarea de drept a arestării preventive, poate fi atacată separat cu recurs. Per a contrario, încheierea prin care s-a respins cererea de revocare a măsurii arestării preventive, nu poate fi atacată separat cu recurs, ci aceasta se cenzurează numai o dată cu calea de atac declarată împotriva sentinței, în cazul de față. Acest mod de interpretare a articolului menționat nu vine în contradicție cu dispozițiile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și cu jurisprudența constată a CEDO, deoarece ceea ce impune articolului menționat este doar o cenzurare de către o instanță independentă și imparțială a luării măsurii arestării preventive.”

De asemenea, vor fi înlăturate și criticile candidatului referitoare la hotărârea nr. 3, întrucât constatarea comisiei de evaluare a avut la bază modul de analiză, din punct de vedere al argumentării coerente și nicidecum dispute jurisprudențiale.

Cu toate acestea, arătăm că în condițiile în care inculpata a recunoscut savarsirea faptei, așa cum a fost reținută în rechizitoriu, dar a solicitat în apel schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de vatamare corporală prevăzută de art 181 C.p., urmare a împrejurării ca ea nu a avut intenția de a ucide, instanța de apel trebuia să observe că latura penală era solutionată în conformitate cu probatoriul administrat în cursul urmăririi penale, stabilindu-se existența faptei, ca ea constituie infracțiune și ca a fost savarsită de inculpata.

Instanța de apel avea de stabilit care forma a vinovăției exista în cauza respectivă (intenția, culpa sau intenția depasită) și nicidecum stabilirea vinovăției deoarece ea a fost recunoscută inclusiv la instanța de apel.

Așadar, se constată că observațiile inițiale ale comisiei de evaluare privind hotărârea cu numărul 3 sunt corecte, candidatul neefectuând o analiză completă a problemei de drept ridicate, respectiv invocarea în apel a lipsei elementului subiectiv al intenției, în contextul în care inculpata s-a prevalat de dispozițiile art. 320 ind.1

C.p.p. în fața primei instanțe, acesta limitându-se la a reda dispozițiile normei invocate și a face referire într-o singură frază la principiul non reformatio in pejus, fără o analiză proprie completă și o argumentare corectă și detaliată.

g) Redactarea dispozitivului într-o formă clară, concisă, aptă de a fi pusă în executare

Motivare: Nu pot fi avute în vedere cele două critici ale candidatului cu privire la criteriul de la lit. g) referitoare la constatările comisiei de evaluare asupra hotărârilor nr. 1 și nr. 15.

Astfel, constatarea comisiei privind dispozitivul lapidar, cu referire la hotărârea nr. 1, în sensul că nu se indică cele două instanțe între care se pune problema stabilirii competenței de ÎCCJ este corectă, chiar dacă a fost anexată de către candidat o altă hotărâre în susținerea criticii, întrucât se impune a fi arătate odată cu întreruperea cursului justiției, instanțele care și-au declinat competența, urmând ca ulterior în baza temeiului corect invocat a se trimite cauza la ÎCCJ pentru stabilirea căreia dintre ele îi revine competența.

De asemenea, în mod corect a constatat comisia cu privire la hotărârea nr. 15 că aceasta cuprinde o soluție neprevăzută de art. 278¹ alin. 8 lit. b Cod procedură penală și anume „trimiteră cauzei la Parchet pentru completarea actelor premergătoare”, întrucât textul invocat nu prevede o astfel de soluție ci în mod imperativ admiterea plangerii numai în două cazuri și anume „în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz”.

h) Analiza și interpretarea probelor administrate și exemplificarea modului în care a fost aplicată jurisprudența CEDO și a CJUE, atunci când este cazul

Motivare: Nici criticile formulate de candidat la criteriul de la lit. h) nu pot fi avute în vedere, constatările comisiei fiind corecte.

Astfel, instanțele au obligația de a face o analiză asupra mijloacelor de probă administrate, în raport cu stadiul procesual, fie primă instanță, fie instanțe de control judiciar, acestea din urmă, în raport cu fiecare critică formulată, indicând motivat aprecieri asupra modului în care prima instanță a realizat procesul de evaluare, însă fiind necesar și un examen propriu față de critica formulată.

Într-adevăr este utilă numai redarea unor aspecte esențiale din conținutul unor probe, însă nu redarea integrală a acestora, întrucât ar reprezenta o simplă copiere, or, de esența unei hotărâri este procesul de apreciere a materialului probator, prin operații de sinteză și analiză, în baza raționamentelor logice.

Referitor la hotărârea nr. 6 (mapa candidatului) corect a constatat comisia că se enumeră probele administrate de instanța de fond, fără a se face o analiză a acestora de instanța de recurs.

Astfel, de la filele 11-13 sunt redată conținuturi ale mai multor mijloace de probă administrate după care instanța de recurs se rezumă la o constatare cu caracter general, în sensul că „Analizând coroborat aceste probatorii rezultă o culpă exclusivă în sarcina inculpatului care a încălcat dispozițiile legale referitoare la circulația pe drumurile publice a atelajelor și la obligația legală de a nu părăsi locul producerii accidentului rutier atunci când există victime ce prezintă leziuni sau vătămări corporale” fără să fie evidențiate operațiile de evaluare asupra mijloacelor de probă enunțate și care să fundamenteze concluzia reținută.

Instanța de recurs nu a verificat incidenta art 47 C.p. ca o cauza de înlăturare a caracterului penal al faptei prin prisma probatoriului administrat, considerând ca este suficient să apeleze la formulări cu caracter general. În mod similar s-a procedat la respingerea motivului inculpatului privind gresita aplicare a legii. Nu poate fi primită susținerea contestatorului privitoare la împrejurarea că după redarea conținutului mijloacelor de probă administrate examenul propriu „poate deveni redundant”. Neanalizarea probatoriului administrat nu a permis instanței de recurs să înlătore sau să retina apărările inculpatului sau să dea o explicație fundamentată pe o asimilare implicită a raționamentelor instanței de fond.

De altfel, candidatul a formulat în contestație critici cu caracter general fără a se referi la hotărârea numărul 6.

Enunțarea în considerente în Hotărârea nr 2 (comunicată de Colegiul de conducere) a 4 motive preluate formal din jurisprudența CEDO, fără a se proceda la analiza lor, cu referire concretă la datele cauzei nu

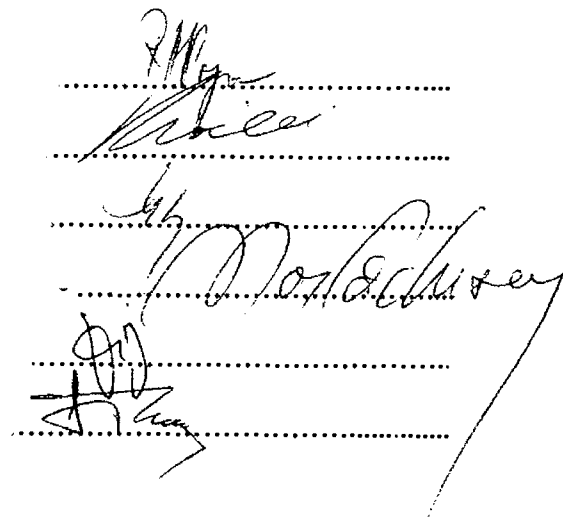
reprezintă o aplicare corespunzătoare a dispozițiilor art 5 parag 3 CEDO. Din susținerea contestatorului se observă că enunțarea celor 4 motive în hotărârea instanței de recurs nu este urmată de “o analiză raportată la situația partilor”. În acest sens sunt evidențiate în hotărârea respectivă ca motive pericolul de sustragere din partea acuzatului; riscul ca acuzatul, odată pus în libertate să împiedice buna administrare a justiției, ori să comită noi infracțiuni și existența unui pericol pentru ordinea publică. Aprecierea pericolului pentru ordinea publică se face prin apelare la formule cu caracter general, nerespectându-se norma internă privitoare la analiza existenței la dosarul cauzei a unor probe care să dovedească că lăsarea în libertate prezintă pericol pentru ordinea publică. De asemenea, alin. 2 al art 160² C.p.p. nu se referă la criteriul “pericol pentru ordinea publică” ci la existența la dosarul cauzei a unor date din care rezultă necesitatea de a-l împiedica pe inculpat să savarsească sau ca acesta va încerca să zadărnicească aflarea adevărului prin influențarea unor parti, martori sau experti; alterarea ori distrugerea mijloacelor de probă sau prin asemenea fapte. Aceasta hotărâre s-a limitat în a reproduce textul art 160² alin 2 C.p.p.

În concluzie, în hotărârea nr. 2 (comunicată de colegiul de conducere) instanța de recurs nu arată propriile argumente prin prisma jurisprudenței indicate, în raport cu situația inculpatului și soluția dispusă, așa încât punctajul acordat de comisia de evaluare la criteriul de la lit. h) se va menține.

Într-adevăr, în hotărârile cu numerele 28 și 29 depuse de colegiul de conducere se face o analiză mai amplă a cauzei prin prisma jurisprudenței CEDO, așa cum arată candidatul în contestația sa, însă pentru acordarea punctajului maxim era necesar ca asemenea analiză să fie constantă, din punct de vedere calitativ, în toate hotărârile redactate de candidat.

Data: 14.08.2012

**Comisia de soluționare a contestațiilor la evaluare
pentru Secția penală**

.....
.....
.....
.....
.....
.....